EDIȚIA I.

Anul I. — No. 10. In Capitală numĕrul 5 banĭ. — In Districte 10 banĭ. Vinerĭ 26 August 1888.

ADEVĔRUL

ZIAR COTIDIAN

Să te ferescĭ, Române! de cuiŭ strĕin în casă.

V. ALEXANDRI.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
STRADA DOAMNEĬ No. 15 bis
d'asupra tipografiĭ Thiel & Weiss.

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU.

ABONAMENTE ȘI ANUNCIURĬ
pe 1 an . . Ln. 30
„ 6 lunĭ . „ 16
„ 3 „ . „ 10
Streinăt. Ln. 50

INSERȚIE ȘI RECLAME linia . . . . Ln. 2
ANUNCIURĬ PE PAG. IV. linia . . . . 60 b.

FOLOASELE DINASTIEI STREINE

Istoria scrisa de Colectiviști

ERĬ și AZĬ

Domnuluĭ CARAGEALE

LUPUL NEGRU

Serviciul telegrafic

al ziaruluĭ ADEVĔRUL

Viena, 5 Septemvrie. — Corespondența Politică *zice că este inexact că d. Ristici a fost chiemat la Abbazia de Regele Serbieĭ. Prezența sa în acest oraș e. curat accidentală.*

Știrile în privința uneĭ schimbărĭ a cabinetuluĭ din Serbia sunt lipsite de temeiŭ.

Roma, 5 Septemvrie. — *O depeșă a Regeluĭ adresată d-luĭ Crispi semnalează reaua stare a populațiuni Romagnole, stare care cere examinarea orĭ-căror probleme. Regele va trimite d-luĭ Crispi petițiile ce i s'aŭ adresat, pentru ca el să le studieze de acord cu colegi și ca să 'ĭ refereze cu ferma speranță de a isbuti, căcĭ trebue să se isbutească.*

Berlin. 5 Septemvrie. — *Gazeta Germaniei de Nord vorbind de atentatul luĭ Garnier în contra ambasadeĭ germane la Paris, zice că dacă Garnier a devenit nebun, a devenit din causa ațâțărilor șoviniste ale spiritelor turburate de ura națională care sporește în Francia într'un ast-fel de chip în cât țara întreagă și populațiunea sunt rĕspunzĕtoare de această situațiune.*

Paris, 5 Septemvrie. — *Un accident grav s'a întêmplat azĭ-noapte la Velars pe Anche, aproape de Dijon.*

In urma deraiăriĭ și a întâlniriĭ Expresuluĭ provenind din Paris cu Expresul provenind din Macon și din Italia, un mașinist și opt călĕtorĭ aŭ fost ucișĭ, iar 40 rănițĭ.

(Havas.)

Bucurescĭ, 25 August

FOLOASELE DINASTIEI STREINE

Am zis că Țara nu poate de cât să păgubească, atât din puntul de vedere național cât și din cel politic și economic prin înfeodarea Statuluĭ român la politica germană pe care Regele Carol o urmează de maĭ bine de 20 de anĭ.

O scurtă recapitulare a faptelor va dovedi ceea-ce susținem:

Nu se poate tăgădui că la 1868 scandaloasa afacere Strusberg a fost opera Regeluĭ. N'avem de cât să amintim modul cum Carol I a impus atuncĭ guvernuluĭ și Parlamentuluĭ acea concesiune oneroasă care a pricinuit Țĕreĭ sacrificiĭ enorme, în folosul unuĭ consorțium de prințișorĭ germanĭ.

La 1868 guvernul Domnuluĭ Ioan Brătianu a căzut, fiind-că cabinetul din Berlin începuse a menagia pe Austro-Ungaria în prevederea rĕsboiuluĭ pe care îl plănuia contra Francieĭ și nu voia să permită ca România să nelinișteascā Monarhia Habsburgilor prin revendicarea Transilvanieĭ.

La 1871 guvernul Domnuluĭ Ioan Ghica a căzut, fiind-că n'a voit a vĕrsa sângele unor tinerĭ generoșĭ carĭ nu puteaŭ suferi în tăcere îngâmfarea nemțească care celebra într'un mod sgomotos îngenunchiarea Francieĭ, insultând durerea Românilor.

Tot la 1871 guvernul conservator fu silit să impună Camerilor, afacerea Bleichroeder, și Germania ne amenința cu intervențiunea turcească dacă nu vom ceda exigenților acționarilor germanĭ.

La 1875 Carol I stărui ca să se voteze în grabă convențiunea de comerciŭ cu Austro-Ungaria și linia Ploescĭ-Predeal. Toată lumea știe cât ne-a costat și una și alta.

La 1876 guvernul conservator căzu, fiind-că nu a voit să urmeze politica ce se stabilise în întrevederea de la Reichstadt unde Germania și Austro-Ungaria se obligaserĕ a lăsa Rusieĭ libertate de acțiune contra Turcieĭ și a'ĭ permite să redobândească Basarabia.

La 1877 Carol I, după sfatul Germanieĭ, ia parte la resbelul turco-rus, sacrifică 10 miĭ de Românĭ pentru a câștiga puțină glorie și, în loc să urmeze alianța cu Rusia și a trage dintr'ênsa un folos, El se preface că nu știe nimic de retrocedarea Basarabieĭ și acuză pe Rusia de trădare. Cu toate astea, toată lumea știe că Domnul Ioan Brătianu venise din Livadia, cunoscênd că vom pierde Basarabia. Maĭ mult încă, în luna luĭ Iunie 1877, guvernul englez fiind interpelat în privința intențiunelor Impĕratuluĭ Alexandru al II-lea în caz de isbândă, rĕspunsese în ședință publică a Parlamentuluĭ că una din condițiunile pe carĭ Rusia le va impune, va fi retrocedarea Basarabieĭ române. Așa dar, Carol I a trecut Dunărea în plină cunoștință că vom pierde Basarabia chiar dacă vom contribui la victoria Rușilor. Cu toate acestea el a luat parte la resbel, fiind-că avea nevoie a'șĭ face popularitate, și fiind-că Germania o voea.

Tot Germania ne-a oprit în urmă când puteam trage un folos din ajutorul pe care îl dădusem Rusieĭ, pentru că principele de Bismarck voia să micșoreze cât va putea isbânda Rusieĭ și a face ca Austro-Ungaria să se folosească de resbelul turco-rus pentru a înainta în peninsula balcanică.

La 1878 Germania ar fi putut să ne aducă marĭ serviciĭ cu ocaziunea tratatuluĭ din Berlin. In loc de aceasta, Ea ne părăsi, și făcu ca plenipotențiariĭ noștri să joace un rol ridicol. In loc d'a ne folosi cu ceva, ne pomenirăm cu perderea Basarabieĭ, fără despăgubire de rĕsboiŭ și cu cestiunea evreilor în spinare.

La 1880 am obținut în fine recunoașterea independențeĭ noastre și Regatul fu proclamat, dar politica germană ne ceru în schimb convențiunea de comerciŭ cea maĭ oneroasă și rĕscumpĕrarea căilor ferate, pe când Austro-Ungaria ne impunea faimosul ante-proiect pentru regularea navigațiuneĭ pe Dunăre.

La 1883 Germania ne împiedeca d'a lua parte la conferința din Londra unde cestiunea Dunăreĭ fu rezolvată contra noastră și în favorul Austro-Ungarieĭ.

In acelaș an Domnul Ion Brătianu fu silit să alipească Statul român de politica puterilor centrale, pentru a obține ca decisiunile conferențeĭ din Londra în privința Dunăreĭ să nu fie executate. Tot atuncĭ politica germană împinse pe guvernul Domnuluĭ Ion Brătianu a cere Camerelor suprimarea porturilor libere din Galațĭ și Brăila, închizând ast-fel Occidentuluĭ debușeurile noastre fluviale cele maĭ însemnate în folosul traficuluĭ german.

La 1885 Germania a încurajat pe Domnul Ion Brătianu în lupta sa economică contra Austro-Ungarieĭ și a făcut ca să ne punem în rĕsboiŭ vamal cu dînsa în scop d'a favoriza exportul industrieĭ germane pe valea Dunăreĭ.

In fine la 1886 politica germană se încerca a ne impune faimoasa convențiune consulară contra căreĭ Țara întreagă s'a ridicat.

Această scurtă expunere, bazată pe fapte istorice ce nu se pot tăgădui, credem că este îndestulătoare pentru a ne convinge de urmările fatale ce a avut pentru Țara noastră, experiența Dinastieĭ germane.

Scopul pe care îl urmăreaŭ patrioțiĭ carĭ aŭ susținut principiul uneĭ Dinastiĭ streine a fost maĭ ales d'a dobândi sprijinu, saŭ cel puțin buna voința Putereĭ marĭ care ne va da un Suveran.

Germania ne-a dat pe Carol I; d'atuncĭ Ea a devenit a tot puternică în Europa. Eram dar în drept să ne așteptăm că vom trage un oare-care folos din faptul că Suveranul Țĕreĭ este un Principe german înrudit cu familia imperială.

Dar am fost crud amăgițĭ.

Dinastia germană nu ne-a adus de cât umilirĭ și jertfe. Sub Domnia luĭ Carol I, Țara româneascā e tratată ca un câmp de esploatare și privită cu dispreț de însușĭ Germanĭ.

Luptând pentru rĕsturnarea Domnieĭ strĕine, luptăm dar pentru existența noastră, pentru demnitatea noastră, pentru salvarea individualitățeĭ noastre ca popor.

Dunăreanul.

Istoria scrisă de colectiviști

In toate timpurile și în toate țĕrile s'aŭ găsit oamenĭ carĭ s'aŭ încercat să falsifice istoria, în vederea unor interese reputate marĭ; însă, în asemenea circumstanță, încercarea s'a făcut asupra unor întâmplărĭ vechĭ, în tot cazul maĭ vechĭ de cât viața uneĭ generațiunĭ. Nicăerea însă nu s'a întâmplat ca cine-va să cerce a falsifica o istorie recentă și pentru scopurĭ micĭ.

Dar ceea-ce nu s'a întâmplat nicăerea, aceea se întâmplă la noĭ.

Există în capitală un ziar, redactat de floarea tinerimeĭ colectiviste — dacă cuvêntul floare se poate aplica la un produs colectivist — ziarul *Democrația*. Acest organ și-a luat nobila misiune de a falsifica istoria și anume una din cele maĭ frumoase pagine ale istorieĭ noastre.

Aceasta zisul ziar o face cu o sfruntare ne maĭ pomenită, căcĭ el nu face alt-ceva de cât să nege aceea ce e pentru generația noastră *o realitate.*

Prin rîndurile de față nu vrem să rĕspundem *Democrațieĭ*; a-ĭ rĕspunde ar însemna că putem admite că o îndoială există asupra faptelor la carĭ generația actuală a asistat, ci vrem numaĭ să dăm cititorilor noștri o idee de ce sunt capabilĭ colectiviștiĭ, când simt că poporul se redeșteaptă.

Democrația numește istoria luĭ Cuza-Vodă *o legendă*, adică un basm produs de închipuirea omenească. Secularisarea monastirilor un fapt ce nu sĕvârșit de Cuza-Vodă dar s'a făcut contra vointeĭ Luĭ de vreme ce El, Cuza-Vodă, a trăgănat secularisarea până când a scos din răbdare pe mitropolitul Sofronie.

Decĭ, clerul a vrut secularisarea și Cuza-Vodă a trăgănat'o.

Așa scriŭ ceĭ de la *Democrația* istoria.

In ce privește unirea Principatelor, ea

s'a fácut în chip accidental. C. Negri ducêndu-se la Constantinopole — prin Bucureștĭ a făcut samsarlâcul unireĭ, pe care Cuza-Vodă nicĭ n'a vrut'o.

Această treabă a facut'o C. Negri în 10 zile. Așa scriŭ oamenii cari aŭ pretenția de a fi ceva maĭ mult de cât lumea de rênd.

In fine împroprietărirea, ea nu este opera luĭ Cuza-Vodă. Boeriĭ din 1848 aŭ vrut'o, iar Cuza-Vodă a trăgănat'o până la 1864 Maiŭ în 2, când a făcut lovitura de Stat pentru a deveni Domnitor absolut

Ceea-ce trebuea *Democrația* să adaoge pentru a-șĭ cununa lucrarea este, că tocmaĭ aceste opunerĭ ale luĭ Cuza-Vodă la toate actele naționalĭ marĭ, aŭ cauzat și căderea luĭ. Căcĭ de vreme ce țara vroia reforme democratice și Cuza-Vodă se opunea, natural a fost ca să fie detronat pentru aceasta.

Am zis că nu rĕspundem la elucubrațiunile ridicole ale *Democrațieĭ*, ne permitem totușĭ a întreba.

Unde a fost capul scriitoruluĭ zisuluĭ articol?

Crezut-a el că se va găsi cine-va care să pună la îndoială faptul că Cuza-Vodă a secularisat monastirile, contra voințeĭ cleruluĭ?

Crezut-a el, că se va găsi cine-va care să fie atât de simplu pentru a crede, că nu Cuza-Vodă a împroprietărit pe țĕraniĭ clăcașĭ și că singurĭ boeriĭ a făcut'o.

In fine a crezut el chiar, că C. Negri a făcut samsarlâcul unireĭ în 10 zile?

Ce oamenĭ! Eĭ nu se daŭ îndărăt nicĭ de la ridicol, și pentru ce?

Noĭ nu știm de ce *Democrația* s'a apucat să falsifice una din paginile cele maĭ frumoase ale istorieĭ noastre naționale?

Să fie oare teama că strălucitele fapte ale tatăluĭ să nu dea fiuluĭ sĕŭ dreptul de a se mândri cu ele?

CRONICĂ

ERĬ și AZĬ

Din timpiĭ aceia nedemnĭ de uitare
Când p'a noastră țară în ameaza mare
Rĕsfrângea dreptatea razele'ĭ de aur,
Când Domnul și Doamna eraŭ un tesaur,
Un țĕran din obște a fost invitat
Să mănânce prânzul cu Vodă 'n palat.
Fără etichetă, fără mănușĭ, frac,
Sdrențĕros sĕrmanul, doar' că n'avea sac,
S'a dus să mănânce cu al sĕŭ stăpân,
La inimă tînĕr, iar la anĭ bătrân! —

Ce-aŭ mâncat și ce fel nu știŭ să vĕ spuĭ,
Dar dupĕ a lor fețe ghiceaĭ că 's sătuĭ.
upă masă atuncea, așa era dat,
a Vodă să facă oaspeților sfat.
nul spuse-o glumă, altul alt-ceva,
Fie care 'șĭ spuse buba ce avea.

Țĕranul din obște, care sta tăcut,
A luat cuvêntul și semn a făcut.
O opincă obștească, fără de cultură,
S'o vezĭ cum vorbește să daĭ mult cu mult,
Căcĭ vorba 'ĭ din suflet, iară nu din gură.
Vodă 'șĭ pleacă fruntea, meseniĭ 'l ascult. —
El cu fața tristă, tristul păs și 'l spune:
„Măria Ta, zice, legile nu 's bune,
„Birul, claca, dijma, gâtul ne sugrumă
„Și ne vênd juncaniĭ pentru marea sumă
„Ce plătim; ciocoiul nu e cum se cade,
„Nu muncește, toată ziulica șeade
„Pe saltea — grecește — și sluga 'șĭ trimete
„Să ne spue 'ndată că 'ĭ-a venit sete
„De banĭ strânșĭ cu muncă și cu grea sudoare.
„Pe Tine, stăpâne, noĭ știm cât Te doare
„Când auzĭ că Țara sugrumată este,
„Decĭ, deschide gura și dă sfânta veste:
„Să ne maĭ slăbească ĕl pârdalnic bir
„Și 'n câmpul ce astă-zĭ crește numaĭ pir,
„Veĭ vedea țĕranul mergênd cu mândrie
„Să treacă sub coasă cosița aurie
„A grâuluĭ falnic cu spic copt și plin."

Vodă ișĭ încruntă ochiul sĕŭ senin
Și privirea 'ĭ cade ca și o săgeată —
Ce căzênd din cerurĭ să străpungă cată
Inimele crude de crime 'negrite —
Peste boerime, ce ochirĭ cumplite
Spre țĕran repede, voind să 'șĭ înece
Toată rĕsbunarea, într'un murmur rece.

Era noapte încă și însușĭ chiar Domnul
Instrunându-șĭ calul, înfrânându-șĭ somnul,
S'a dus să vestească Curtea, al sĕŭ sfat,
Care 'n zorĭ de ziuă s'a și adunat. —
Domnul le vestește de a lor chemare
Cu pleopele 'n lacrămĭ, cu durere mare
Zise aste cuvinte: „Curmațĭ birul greŭ
Căcĭ mor țĕraniĭ și Țara și eŭ."

Se retrage Curtea și ordin Domnesc
Rĕsună: „Se scade birul obștesc!"

Eraŭ vremurĭ bune, căcĭ Domnul avea
Durere de suflet pentru Țara sa,
El iubea țĕranul și rĕŭ pedepsea
Pe ceĭ ce cu birurĭ greŭ îl apăsa;
Ear acuma Țara Domnul 'șĭ-a schimbat
Și țĕranul nostru nu maĭ e chemat
Să mănânce prânzul cu Vodă 'n palat.
Chiar jalbă sĕrmanul de vrea să'ĭ trimeață
'L îmbrâncesc pe scară lacheiĭ regeștĭ
Ce 's dresațĭ să zică cu voce semeață:
„Regele nu șterge lacrămĭ mojiceștĭ!"

Bondocel.

De pretutindenea

Observațiunile ziarelor berlineze privitoare la victoria democraților-socialiștĭ în alegerea circumscripțieĭ a șasea din Berlin sunt foarte lugubre.

Un partid acusă pe cel l-alt și se bucură în acelașĭ timp că și cele-l-alte partide aŭ perdut din voturĭ.

La alegerea actuală aŭ participat maĭ puținĭ votanțĭ de cât la cea din 21 Fevruarie 1887, de și numĕrul alegĕtorilor a crescut cu 7000. Atuncea aŭ votat 59,073, acuma numaĭ 41,791. Nicĭ socialiștiĭ n'aŭ participat în așa mare numĕr la vot ca în Fevruarie 1887.

Conservatoriĭ aŭ votat maĭ mult de cât 8000 din 16,836 în 1887, liberaliĭ 7,507 din 11,750.

Cifrele dovedesc că a fost imposibil de a învinge pe democrațiĭ-socialiștĭ chiar dacă liberaliĭ și conservatoriĭ aŭ fost unițĭ.

* * *

Ministrul de rĕsboiŭ al Franciei d. de Freycinet a ordonat cumpĕrarea din noŭ a 3000 mașine pentru fabricarea armeĭ Lebel, ast-fel că la 1 Noemvrie 8,200 din aceste mașine vor fi în lucru, 5000 în Saint-Etienne, 2000 în Chatellerault și 1,200 în Tulles. Aceste treĭ fabricĭ vor da la începutul erneĭ 1600 arme pe zi. 580,000 arme cu repetiție cu calibru de 8 milimetri sunt deja în us saŭ se află gata în arsenale.

Fabricarea cartușelor se urmează cu repeziciune; în momentul de față sunt câte 5,000 cartușe pentru fie-care armă. La 1 Noemvrie toate armele model 1874 vor fi luate de la trupele active, și la 1 Aprilie după gătirea a 1,200,000 arme se va procede cu schimbarea armamentuluĭ gloatelor.

* * *

Un ziar din Hamburg anunță că agențĭ aĭ polițieĭ secrete din Berlin pleacă prin Hamburg în Hollanda, pentru a urma pe Boulanger în călătoria sa în Germania.

Vestea despre călătoria luĭ Boulanger la Friedrichsruhe e privită în Berlin ca o glumă.

* * *

Lipsesc încă știrĭ despre pașă cel alb din Sudan. Nu se știe dacă acel pașă e Stanley saŭ Emin-beĭ, sigur e însă că un european se află în părțile ecuatoruluĭ cu o armată puternică.

* * *

Principele de Bismarck are de gând ca să separe ministerul de externe de cancelariat și să unească armata și marina într'un departament al apĕrăreĭ țĕreĭ.

* * *

O depeșă din Belgrad adresată ziaruluĭ *Pester Lloyd* anunță că din cauza bandiților din Macedonia și Serbia vechie, Poarta se simte nevoită de a concentra trupe la granița serbo-bulgară și să fortifice taberele din Rumanovo și Schilan.

Poarta se teme ca mișcările bandiților să nu se transforme într'o mișcare politică.

* * *

Reprezentanțĭ țĕreĭ Galilor din camera comunelor din Londra aŭ hotărît în mod definitiv de a se constitui într'un grup special și distinct care va vota unit punêndu-se tot-d'a-una pe punctul de vedere exclusiv al intereselor principatuluĭ. Grupul se va întitula *partidul național galez*.

INFORMAȚIUNI

Un grup de alegătorĭ din Ploeștĭ compus din d-ni Ghiță Ionescu, Maior Dăscălescu, Al. Scorțeanu, Marinov, Mateĭ Iene, V. Alexandri și C Dobrescu aŭ sosit azĭ la ameazĭ în capitală spre a cere de la ministrul de interne înlocuirea prefectuluĭ d. Vlahuți.

* * *

Decretul de convocarea corpurilor legiuitoare nu va apare în Monitor de cât la 1 Septemvrie.

Convocarea se va face pentru Marțĭ, 6 Septemvrie.

* * *

Ministrul de externe d. Carp ar fi încunoștiințat oficial, acuma câte-va zile, pe ministrul austriac în capitală, contele Goluschowski că, înainte de întrunirea nouilor corpurĭ legiuitoare, guvernul român nu va putea relua cu Austria negocierile pentru încheierea convențieĭ comerciale.

* * *

Agiul auruluĭ merge din ce în ce descrescând.

Azĭ la ameazĭ a ajuns la 1 leŭ și 35 banĭ la sută.

* * *

Șase prefecțĭ de județe sunt acum în capitală

* * *

Credem a ști că cel mult până Lunĭ, greva lucrătorilor de la gara de Nord, va înceta cu totul, în urma reciprocelor concesiunĭ ce sînt dispuse a 'șĭ face părțile.

* * *

D-nu Djuvara, agentul Românieĭ la Sofia nu va pleca la postul sĕŭ de cât pe la 15 Septemvrie.

* * *

In cercurile bine informate circulă cu insistență zgomotul, că la toamnă Regele Carol va avea o întrevedere cu Impĕratul Austrieĭ.

* * *

D-nu Gelian Georgescu, șeful contenciosuluĭ de la eforia spitalelor va trece la 1 Septemvrie ca șef al serviciilor bunurilor, în locul d-luĭ Boboc care va fi pus în disponibilitate

D-nu Gelian ocupă deja provizoriu această funcție.

* * *

D. general Radovicĭ, comandantul corpuluĭ al 3-lea de armàtă din Galațĭ, se află în capitală.

* * *

D. general Budișteanu, comandantul divizieĭ din Tîrgoviște, a plecat azĭ la postul sĕŭ.

* * *

Prefectul de Dorohoiŭ C. Stroicĭ, care 'șĭ-a dat acuma demisiunea, a plecat aseară din Bucureștĭ.

* * *

FOIȚA ZIARULUĬ „ADEVĔRUL"

LUPUL NEGRU

DE

XAVIER DE MONTEPIN

10

I.

Prăpastia Draculuĭ

— Mi-e frică... grozav și sunt sigur ă e corpul luĭ Bernard pe care lupu îl sfâșia. Iată o noapte de nuntă care a avut un trist sfârșit pentru acest brav băiat. Mizerie omenească! carnea mi se cutremură pe mine.

— Dar ce să fie forma acea albă care este colo, în fața noastră, la jumĕtatea prăpastieĭ și pe care n'o putem deosebi la ceasu acesta din pricina întunereculuĭ prea mare?

— Poate să fie corpul Pierretteĭ.

Sĕrmana mititică! iată una din cele maĭ drăguțe fete care n'a fost femee multă vreme!

— Doamne sfinte!.. în adevĕr ea este!

In timp de câte-va minute esclamările plîngătoare urmară una după alta.

Fie-care plângea trista soartă a nenorociților tinerĭ și toțĭ ochi eraŭ plinĭ de lacrămĭ.

Guillaume întrerupse jalea asta.

— Acum trebuie să ne gîndim ce avem de făcut, zise el.

Nimenĭ nu rĕspunse.

Guillaume vĕzînd că tăcerea nu era întreruptă de nimenĭ și că fie-care părea că 'l așteaptă pe el să vorbească, urmă în acest mod:

— Eŭ crez, băiețĭ, că nu trebuie să ne gândim a ne coborî în prăpastie acum când nu putem vedea nimic, cel puțin asta e părerea mea.

— Foarte bine! — zise unul!

— Așa dar, să aprindem focul și să stăm aci la pîndă până ce se va face ziuă.

Acum știm unde este culcușul animaluluĭ, și nu trebuie să ne scape.

— Nu! nu! nu trebuie să ne scape.

— Suntem opt — urmă Guillaume — doĭ d'intre noĭ să se întoarcă la sat să caute pușcĭ pe la toțĭ aceia care aŭ, și să le aducă aci. Intr'un ceas și un sfert într'un ceas și jumĕtate cel mult ar putea să se întoarcă, și cu ivirea dimineți am putea extermina lupul negru. Băețĭ, aducețĭ și frînghiĭ, poate să avem nevoie.

— Aĭ vorbit foarte bine până acuma Guillaume, zise un țĕran eŭ știŭ că unchiul meŭ Loriot are o pușcă bună, mĕ duc să o aduc; — asemenea maĭ are și Ficelle și Robinet, și maĭ are și Robert Chapelle, intendentul d-luĭ Conte. Cine vine cu mine?

Un alt tînĕr primi numaĭ de cât, și amîndoĭ porniră...

Mult maĭ înainte de revĕrsatu zorilor, tineri țĕranĭ eraŭ întorșĭ cu armele.

Maĭ toțĭ săteni din Cernay care aflaseră de la tinerĭ despre înspăimîntătoarea nenorocire ce se întîmplase noaptea, îĭ însoțiseră și îĭ urmaseră și ast fel formaŭ un cerc împrejurul prăpastieĭ. Un simțimînt de o nespusă durere strînse inimile tutulor; nimenĭ nu vorbea; fețele eraŭ posomorîte și întunecate — cea maĭ mare parte din ceĭ de față învîrtea între degetele lor mătăniĭ grele cu medaliĭ de plumb.

In sfârșit, o linie gălbuie pătrunse la răsărit întunecoasa manta a nopțeĭ.

Ierburile se acoperi de rouă păsările se deșteptară; — și zorile goniră întunerecul. Indată ce lumina nedecisă a auroreĭ lăsă să se deosibească lucrurile, forma albă care atrăsese băgarea de seamă a celor care pîndea se vĕzu pe povîrnișu prăpastieĭ.

Guillaume se duse către acea parte; coborîndu-se în prăpastie prin ajutorul tufișurilor și a plantelor agățătoare și expuindu-se a se sfărîma în miĭ de bucățĭ dacă vre-un măcișĭ s'ar fi desrădăcinat în mâna luĭ saŭ dacă vre-o piatră deslipită ar fi alunecat sub picioarele sale, putu să se apropie de forma albă.

— Ah! Dumnezeule! — strigă el — Dumnezeule, este cu putință?...

— Ce este? ce este? întrebară cu neliniște, ceĭ care rĕmăseseră sus.

— Este ea este Pierrette! rĕspunse Guillaume, aide băețĭ, coborîțĭ fringhiĭ, iute, iute!

Se grăbiră să lase luĭ Guillaume o fringhie mare, la cap cu un ochiu, pe care tînĕrul și o puse pe după mijloc, pe urmă luând în brațe corpul neînsuflețit al tinereĭ femeĭ dădu semnal să 'l ridice.

Două-zecĭ de brațe puternice traseră îndată fringhia sus și, la moment Guillaume era pe pămîntul neted, cu sarcina sa. Abia sĕrmana Pierrette fu pusă jos, pe un pat moale de foĭ uscate, strînse în grabă, și fie-care se grăbi a veni lângă dînsa, arătându-ĭ o dureroasă și adevĕrată simpatie.

Printr'o întîmplare neînțeleasă, figura tinereĭ femeĭ nu avea nicĭ o urmă de zgârietură măcar.

Obraji sĕĭ eraŭ galbenĭ ca ceara. Pleopele ochilor eraŭ închise, și buzele sale altă-dată așa de roze, eraŭ vinete.

Frumosul sĕŭ pĕr blond, despletit și murdar fâlfâia rĕspîndit împrejurul capuluĭ eĭ.

Desordinea hainelor sale era grozavă. O pată mare roșie umplea într'o parte toată rochia sa sfîșiată în petece, și toțĭ vĕzură la încingătoare rănele adâncĭ și sângeroase făcute de ghiarele animaluluĭ sĕlbatec care o adusese până acolo.

(Va urma).

D. B. P. Hăjdeŭ a plecat ierĭ la mănăstirea Agapiĭ, pentru așĭ aduce familia, care a petrecut acolo pe timpul vereĭ.

* * *

Misiunea cu care ministrul instrucțiuneĭ publice a însărcinat pe d. profesor Eduard Gruber este de a vizita școlile primare și secundare din Viena, Lipsca, Berlin și Paris.

* * *

Consiliul sanitar superior al armateĭ se va întruni mâine dimineață la ministerul de resbel spre a se ocupa de maĭ multe cestiunĭ.

* * *

Comisiunea instituită de Senat în afacerea generaluluĭ A. Anghelescu, fost ministru de resbel, va prezenta pozitiv la 15 Septemvrie, raportul seŭ către Inalta Curte de casație și justiție.

* * *

In Caracal s'aŭ încheiat maĭ multe transacțiunĭ de cereale, plătindu-se baniĭ înainte.

* * *

Aflăm că în cursul săptĕmâneĭ acestia, va sosi în București, d. Mijatovicĭ, avocatul Regineĭ Natalia.

* * *

In curênd d. doctor Gaster va veni în România. D-sa se află de câte-va zile la Londra, în regularea unor afacerĭ.

* * *

D. Emile Grand, cunoscutul profesor de limba greacă modernă de la „școala limbelor orientale“ din Paris, va scoate un studiŭ, avênd ca subiect: *Mult cunoscutul drum Ion Basileus, Despot-Vodă.*

* * *

D-ra Agatha Bârsescu, va lua un concediŭ de la Burg-Theater din Viena și va veni în țară pentru a da câte-va reprezentațiunĭ în București, Brăila și Iașĭ.

* * *

D-niĭ B. P. Hăjdeŭ și T. Giuvara, vor representa România la Congresul internațional de „Arte și literatură,“ ce se ține la Veneția.“

* * *

D. Hăjdeŭ primind a se duce la Veneția, va trebui să se numească alt cineva în locul d-sale care să represinte România la Congresul „Orientaliștilor din Stockolm.“

DEPEȘĬ

Londra, 5 Septemvrie. — Daily Télégraph *menționează din nou știrea ce circulă în privința apropiateĭ logodne a principeseĭ Margareta de Prusia cu Țarevicĭul.*

Viena, 5 Septemvrie. — *Depeșile emite din Austria-de-Sus semnalează marĭ stricăciunĭ din cauza inundărilor ce s'aŭ întâmplat în aceste din urmă zile. Comunicațiile sunt întrerupte în maĭ multe locurĭ. Orașul Budweis este inundat. Mărfurĭ de o valoare de câte-va sute de miĭ de florinĭ se găsesc sub apă.*

Impĕratul vizitând ierĭ orașul, a dat cincĭ miĭ florinĭ pentru victimele inundăreĭ.

La Presburg apa a târît 11 corăbiĭ încărcate cu grâŭ. S'aŭ trimes maĭ multe vapoare pentru a le scăpa. Lumea se teme de accidente considerabile. (Havas).

D-luĭ CARAGEALE

D-nul I. L. Caragiale ne trimite un opuscul al sĕŭ intitulat *O întîmpinare personală în cestiunea teatruluĭ național.* N'am înțeles necesitatea nicĭ utilitatea aceșteĭ publicațiunĭ în care directorul general al teatruluĭ național zice că voește a se apĕra contra unor atacurĭ ce i sunt adresate.

Noĭ eram decișĭ a nu vorbi pe larg de teatrul național și de direcțiunea sa, de cât după deschiderea stagiuneĭ, dar, din moment că d-l Caragiale s'a crezut dator d'a aborda tĕrĕmul publicitățeĭ, suntem siliți a'l urma.

D-l Caragiale începe prin a se esplica că a ajuns director general prin talentul sĕŭ și meritele sale literare. Nimenĭ nu s'a îndoit de aceasta și nu a contestat guvernuluĭ dreptul, d'a numi pe cine crede de cuviință la postul de director general al teatruluĭ.

Pe semne d-l Caragiale se miră singur de onoarea ce 'i s'a făcut, și d'aceea se crede dator a face panegiricul sĕŭ, iar ar fi făcut maĭ bine să aștepte momentul în care faptele sale ne ar fi silit a'l lăuda.

Dar d-l Caragiale nu se mărginește aci. El atacă foarte aspru pe predecesoriĭ sĕĭ, și intră în amănunte în ce privește modul cum a format trupa și repertoriul pentru stagiunea viitoare

In privința acusărilor pe care le aduce actualul director general predecesorilor sĕĭ, nu e treaba mea d'a lua apĕrarea lor; un singur lucru 'mĭ pare straniŭ: De ce d-l Caragiale descoperind că s'a comis *delapidărĭ, abuzurĭ de încredere și furturĭ* în administrațiunea teatruluĭ național, n'a denunțat pe culpabilĭ parchetuluĭ? Astă-zĭ chiar, când el în calitate de director general afirmă lucrurĭ atât de grave într'o scriere publicată sub semnătura sa, parchetul ar fi dator să intervie spre a da judecățeĭ pe autoriĭ delictelor denunțate de d-l Caragiale.

Dar acolo unde nu putem să nu respundem d-luĭ director general, este partea în care vorbește de cele ce a făcut până acum în teatrul național din punctul de vedere al conduceređ artistice și literare.

D-l Caragiale ne spune că, din cauze neatârnate de voința direcțiuneĭ vr'o treĭ artiștĭ bunĭ lipsesc anul acesta, dar d-sa uită că unul dintr'aceștĭ artiștĭ de frunte lipsește dintr'o cauză care privește personal pe d-l director general și pe care nu vom releva'o fiind prea delicată.

In ce privește formarea trupeĭ, vom spune d-luĭ Caragiale că ceea ce a făcut până acum nu dovedește nicĭ pricepere, nicĭ imparțialitate, nicĭ măcar respectul legeĭ.

Pricepere este oare d'a forma o trupă în care lipsește ca bărbațĭ, un mare prim rol, un prim amorez, și ca femeĭ o tînĕră forte și o amoreză primă?

Pricepere este, în loc d'a umplea aceste golurĭ, d'a angaja o sumedenie de comicĭ, ast-fel că trupa teatruluĭ național să numere astă-zĭ 5 prim comicĭ și 5 alțĭ comicĭ de al doilea rang.

Imparțial și just oare este d'a angaja eleve cu lefurĭ de 300 și de 150 francĭ, și d'a lăsa afară pe artiștĭ meritoșĭ carĭ aŭ eșit ca primĭ din conservator, carĭ aŭ făcut parte maĭ mulțĭ anĭ din trupă și aŭ creat rolurĭ însemnate, pretextând că bugetul este încărcat, după ce această încărcare n'a fost produsă de cât prin angajamente inutile a unor protegațĭ?

D-nul Caragiali vorbește de favoritismul care exista sub direcțiunile trecute. Apoĭ maĭ mult favoritism galant și parțialitate de cât acela pe care l'a pus în practică d-sa, nu s'a pomenit nicĭ-o-dată în teatrul național.

Să venim acum la călcările de lege.

Cu ce drept d-nul director general a admis societarĭ noĭ fără a consulta comitetul și pe toțĭ societariĭ, când regulamentul teatruluĭ național prevede la art. 4 că admiterea membrilor societarĭ se va face de comitetul teatruluĭ prin vot secret și că societariĭ vor fi consultațĭ?

Cu ce drept d-nul director general a făcut angajamentele singur, când legea teatrelor la art. 23 lit. d. dispune că directorul general nu va avea drept d'a face angajamente fără avisul comitetuluĭ?

Să trecem acum la repertoriu:

D-nul Caragiale ne dă un oare-care numĕr de piese pe care voește a le juca în stagiunea viitoare. Nu vedem în această enumerațiune nici o operă originală a unuĭ autor român, afară de o piesă la care directorul general zice că lucrează chiar de acum.

Apoĭ, d-le Caragiale, dacă voeștĭ să fiĭ Molière al Românieĭ, ar trebui să fiĭ maĭ fecund. In loc să staĭ, cum zicĭ, de la 8 dimineața până la 10 seara să facĭ pe regisorul, aĭ face mult maĭ mare serviciŭ teatruluĭ și literatureĭ dramatice, dacă aĭ lucra acasă la d-ta saŭ dacă te-aĭ înțelege cu alțĭ autorĭ dramaticĭ spre a pregăti piese pentru teatrul național.

Maĭ bine aĭ face, maĭ ales, d'a nu scri pamflete pline de venin și de atacurĭ în care te lauzĭ singur și prin care sileștĭ pe oamenĭ să'țĭ spună adevĕrurĭ neplăcute. Asemenea publicațiĭ sînt nedemne de poziția ce ocupĭ în capu uneĭ instituțiunĭ culturale a țereĭ. Arutnev.

ULTIME INFORMAȚIUNI

Sub titlul adevĕrat o fi, ziarul Rĕsboiul zice: *„Circulă svonul că în curînd prințul Cuza va pleca în Rusia, pentru a stabili împreună cu comitele Ignatieff punctele conduiteĭ politice pe care o va urma.“*

Cine să urmeze? prințul Cuza saŭ comitele Ignatieff?

Cum zice svonul?

Nouă nu ne-a ajuns la urechĭ un atare svón și nu e cu putință ca el să fie ajuns la urechile Rĕsboiuluĭ *din simplul motiv că nicĭ nu există. Insă e cu putință, ca* Rĕsboiul *să pună în circulație un atare svon, fabricat în o altă oficină, al căreia ecoŭ voluntar s'a făcut. — In codița venenum.*

Ce tristă meserie!

* * *

La 16 Noemvrie se va ține la Universitatea din București un concurs pentru căpătarea a două burse în străinătate, una pentru patologie esperimentală și alta pentru studiul psichiatrieĭ.

* * *

Cestiunea luĭ Preda Fântânaru, cel care a tras cu pușca în geamurile palatuluĭ s'a sfârșit. El a fost declarat nebun în chip definitiv și internat la Mărcuța.

Cura în acest hotel îĭ va face de sigur bine.

Incă un exemplu de iubire de *legalitate.*

* * *

Ni se comunică că Regele Carol se găsește suferind de la întoarcerea sa din Germania.

* * *

O anchetă se va numi peste câte-va zile pentru a cerceta diferite comande făcute de fostul director al căilor ferate.

* * *

Consiliul de miniștri care a trebuit să se țină ierĭ nu s'a ținut.

* * *

Colectiviștii aŭ rĕspândit ierĭ seara știrea că d. I. C. Brătianu a fost invitat de Rege ca să vină la Sinaia.

Tot ce se poate.

* * *

Aflăm pozitiv că numirea unuĭ consilier la Curtea de Casație în locul vacant se va face săptămâna aceasta.

* * *

Aflăm că comandanții de diviziĭ sunt chemațĭ în capitală pentru Sâmbătă 27 August, în chestiunea manevrelor.

* * *

Se disolvă consiliele comunelor rurale: Speteni (Ialomița), Valea Săreĭ și Herĕstrău (Putna), Stoiceni-Pleșoiu (Argeș), Valea-luĭ-Câine și Cărbunești (Gorj), Lieni și Frățileștĭ (Ialomița), Negri (Roman), Câineni (Gorj), Spanțov (Ilfov), Cegani (Ialomița).

* * *

Ministrul de resbel hotărâse ca cursurile de la școala specială de artilerie și geniu să se înceapă anul acesta de la 15 Septemvrie, din pricina reparațiunilor carĭ se făceaŭ localuluĭ școaleĭ.

Aceste reparațiunĭ fiind terminate, cursurile vor începe regulat la 1 Septemvrie.

* * *

Ministerul de interne a disolvat consiliul comuneĭ urbane Urlați, din județul Prahova.

* * *

Aflăm în ultimul moment, că ceĭ 300 lucrătorĭ, tocmițĭ de d. inginer Paciurea la Paris, pentru atelierele căilor ferate, aŭ făcut cunoscut ierĭ direcțieĭ că nu pot veni.

* * *

Țiganiĭ din Valea Țânganuluĭ aŭ fost supușĭ ierĭ la un noŭ interogatoriŭ.

Eĭ persistă în depunerile pe carĭ le-aŭ făcut la început.

* * *

Aflăm că se lucrează la ministerul de resbel un proiect, după care să se stabilească o-dată pentru tot-d'a-una reședințele regimentelor de infanterie.

* * *

D. Lupu Costache, secretarul general al ministeruluĭ de interne s'a întors ierĭ dimineață de la Slănic.

* * *

Am anunțat ierĭ sosirea uneĭ deputațiunĭ din Ploeștĭ, cu misiunea de a cere revocarea prefectuluĭ d. Vlahuți. Această comisiune a fost primită erĭ la 4 ore de ministrul de interne. In urmă prefectul de Prahova a fost chemat telegrafic de ministrul respectiv.

Se crede, că înlocuirea luĭ e sigură.

ȘTIRI COMERCIALE

Importul total al Bulgarieĭ și al Rumelieĭ ostice s'a urcat în 1887 la suma de fr. 64.587.185. Aŭ participat la acest import: Britania cu 33.9 la sută, Austro-Ungaria cu 23.6, Turcia cu 14.8, Franța cu 6.4, Rusia cu 5.1, Germania și România cu câte 4.5 la sută.

25 August 1888	Cump.	Vînd.
5% Rentă amortisabilă	96.50	97.50
5% Rentă română perpetuă	93.50	94.50
6% Oblig. de Stat	100.—	101.—
6% „ Căil. Fer. Rom. Reg.	—.—	—.—
5% „ Municipale vechĭ	86.—	87.—
10 leĭ „ Caseĭ Pens. 300 leĭ	230.—	236.—
5% Scrisurĭ func. Rur.	97.50	98.25
7% „ „ „	107.—	108.—
5% „ „ Urbane	94.50	95.50
6% „ „ „	100.—	101.—
7% „ „ „	106.—	107.—
5% „ „ „ de Iașĭ	84.50	85.50
Impr. cu prime Bucur. 20 leĭ	38.—	42.—
Losurĭ Crucea Roșie Italiane	26.—	30.—
Acț. Bănceĭ Naț. a Rom. 500 leĭ	—.—	—.—
„ Soc. Rom. de Constr. 500 „	—.—	—.—
„ „ de asig. Dac.-Rom. 200 „	—.—	—.—
„ „ „ „ Naționala 200 „	—.—	—.—
5% Municipale nouĭ	—.—	—.—
DIVERSE		
Aur contra Argint	1.—	1.50
„ „ Bilete de Bancă	1.—	1.50
Florin valută Aust.	2.05	2.07
Mărcĭ Germane	1.23	1.25
Bancnote Francese	100.—	101.—
Ruble de hârtie	250.—	260.—

Bursa din streinătate

BURSA DIN VIENA
5 Septembre 1888

Napoleonul	9.70
Imperialul	10.05
Livra turcească	11.08
Argint contra hârtieĭ	100.—
Ruble de hârtie	123.50
Actele Creditului-Anstalt	314.40
Renta de hârtie austriac.	81.70
» » aur »	111 50
» » » »	101 60
» » argint »	82 30
Schimbul Londreĭ	122.90
» Paris	48.37
» Berlin	60.—
» Amsterdam	101.55
» Belgia	—.—
Bacnota Italiane	48.—

BURSA DIN BERLIN
5 Septembre 1888

Napoleonul	16.19
Renta română amrt. 5%	95.20
» » C.F.R. 6%	106.50
» » » 5%	101.90
Impr. Oppenheim 8%	104.70
» Municip. din Buc.	94.90
Rubla hârtie	210.—
Disconto-Gesellschaft	225.70
Schimbul as. Londreĭ	20.35
» » Paris	80.40
» » Amsterdam	168 60
» » Vieneĭ	165.90
» » Belgia	80 30
» » Italia	79.55
Tendința calmă	—.—
Frankfort	—.—

BURSA DIN PARIS
5 Septembre 1888

Renta francesă 4 1/2 p. %	105.72
» » 3%	84.25
» română perp. 5%	—.—
» italiană	97.45
Imprumutul grec 1879	466.—
» » 1881	395.—
Banca Ottomană	534 —
Datoria unific. egypt. 6%	435.—
Șecul Londreĭ	25.40
Schimbul Vieneĭ	204.75
» Amsterdam	208,62
» Berlin	123.31
» Italia	p. 7/16
» Belgia	p. 1/32
Boulevard R. franc. 4 1/2	—.—
Banca Ottom.	—.—
Tendinți calmă	—.—

BURSA LONDREĬ
5 Septembre 1888

Noile cosolid. englisești	98 7/16
Acțiuncle B. Românieĭ	7.1/4
Schimbul as. Parisuluĭ	25.57
» » Berlinuluĭ	20.63
» » Amsterdam	12.04

BURSA din Frankfurt
5 Septembre 1888

Rente române amortisabile 5%	—.—

Tipografia Thiel & Weiss, Strada Doamneĭ No. 15 bis.